

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Α' ΑΡΧΑΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ποικίλα φιλολογικά. § 11 Κεχαρισμένος—κεχαρισμενώτερος—κεχαρισμενώτατος, άνειμένος—άνειμενώτερος, πεπερχσμένος—πεπερχσμενώτερος, έκτεταμένος—έκτεταμενώτερος, συνεσταλμένος—συνεσταλμενώτερος, ήγαπμένος—ήγαπημενώτερος. Έρωμένος—έστερος—έστατος, είδοπεποιημένος—έστερος σ. 35. § 12 Εικός (είκως)—είκότερον, άραός (άραώς)—άραότερον σ. 37. § 13 Συμπερώτερος (συμφορώτερος)—μᾶλλον συμφέρων σ. 189. § 14 Έγρηγορός μᾶλλον, μᾶλλον άφεστηκώς, κτλ. άπηλλαγμένος μᾶλλον, μᾶλλον γεγυμνασμένος, μᾶλλον άπονενοημένος, κτλ. μάλιστα πεπαιδευμένος, κτλ. σ. 193. § 15 Γράμμα άντί τοῦ σύγγραμμα ή ποίημα σ. 339. § 16 Γραφεύς άντί τοῦ συγγραφεύς και γραφή άντί τοῦ συγγραφή σ. 345. § 17 Γραφεύς άντί τοῦ βιβλιογράφος σ. 677. § 18 Άντιγραφεύς έκ τοῦ άντιγράφω. Έκγράφω, άπογράφω σ. 679. § 19 Μεταγραφεύς έκ τοῦ μεταγράφω σ. 683. § 20 Υπογραφεύς έκ τοῦ υπογράφω σ. 748. § 21 Βιβλιογράφος, βιβλιογραφία, βιβλιογραφῶ σ. 750. § 22 Ταχυγράφος, όζυγράφος σ. 753. § 23 Σημειογράφος, σημειογραφεῖον, σημειογραφική τέχνη σ. 869. § 24 Καλλιγράφος, καλλιγραφία κτλ. σ. 871. § 25 Χρυσογράφος, χρυσογραφία σ. 873. § 26. Αὐτόγραφον, ιδιόγραφον, άντίγραφον σ. 908. § 27 Άπόγραφον, άρχέτυπον, πρωτότυπον, άντίτυπον σ. 912. — Γραμματικά Τριηκόντων άντί τοῦ τριήκοντα ήτοι τρίκοντα σ. 449. Έξοτα άντί τοῦ ταῦτα, κτλ. και έοεργέτης άντί τοῦ ευεργέτης, κτλ. σ. 451 ὑπό Κωνσταντίνου Σ. Κόντου καθηγητοῦ.

Περί τινων ιδιωτισμῶν τῆς ἐν Χίῳ και ἐν Έρυθραΐς Ίωνικῆς διαλέκτου κατ'ἐπιγραφικά μνημεῖα τοῦ ε', δ' και γ' π. Χ. αἰῶνος μετὰ πινάκων ὑπό Α. Παπαδοπούλου Κερκυρέως σ. 141 (πρὸς. 223 και 451).

Μικρά συμβολή εἰς τὰ περὶ ιδιωτισμῶν τῆς ἐν Χίῳ και ἐν Έρυθραΐς Ίωνικῆς διαλέκτου ὑπό Ι. Ν. Σκουρτέλου σχολάρχου σ. 223 (πρὸς. 141 και 451).

Όμηρικὴ μελέται παρὰ Έρωμαίσις ὑπό Ν. Πιτρῆ γυμνασιάρχου 506, 776, 937.

Αἱ μεταχαί τοῦ ἐνεστώτος (σ. 189 § 13) και τοῦ παρακειμένου αἶ τε ἐνεργητική (σ. 37 § 12) και αἱ παθητικά (σ. 193 § 14) πλὴν ὀλιγίστων (σ. 34 § 11) κατὰ περίφρασιν ἐν τούτοις παραθετικαῖς ἐσχηματίζοντο. Περισσότερος=συντρίσιον έκ τοῦ περιεῖναι σ. 39. Τριηκόντων, δέκων κλπ. άντί τριάκοντα, δέκα κλπ. 137, 224, 449. Χρήσις τοῦ ΑΟ άντί τοῦ ΑΥ και τοῦ ΕΟ άντί τοῦ ΕΥ ἐν Ίωνικαῖς ἐπιγραφαῖς 134, 223, 451. Ίδιωτισμοὶ χιακοί:

πρήγμα=πρήγμα, τρεῖς=τρεῖς, ἀποδεικνύντες, ἔξ· χέλλιος αἰολικός=χίλιοι 139. Τὸ ἐκθετον νουνεχῆς (=νοὺν ἔχον) ἤπερ ἄγνωστον τοῖς δοκίμοις. Ὀντως=ἀλγῶς, μάλλον ὄντως=ἀληθεστέρως 193. Ἡ λέξις γράμμα σημαίνει πᾶν τὸ γεγραμμένον, ὅπερ δύναται νὰ εἴνε σύγγραμμα (πεζόν) ἢ ποίημα ἢ ἐπιστολὴ ἢ νόμος ἢ ψήφισμα ἢ ἐπίγραμμα κτλ. 315. Ὡς δὲ διὰ τῆς λέξεως βιβλίον ἢ λόγος ὀνομάζεται· πολλάκις τὸ μέρος ἑκτενοῦς συγγράμματος ἢ πραγματείας, ὅπερ τόμος ὑπὸ τινων προσαγορεύεται, οὕτω καὶ διὰ τῆς συνωνύμου γράμμα 329. Γραφεύς, σπανίως=συγγραφεύς, συχνότερον δὲ=βιβλιογράφος 677, ὅπερ εἶνε παλαιότερον καὶ δοκιμώτερον τῶν τε συνθέτων ἀντιγραφεύς καὶ μεταγραφεύς καὶ τοῦ ἀπλοῦ γραφεύς 750· εἶνε δὲ τὸ βιβλιογράφος ἢ βιβλιαγράφος τὸ μόνον ὀρθόν 751, τὸ δὲ βιβλιογράφος εἶνε μοχθηρὸς τύπος 753. Γραφή=συγγραφὴ=σύγγραμμα 345. Σύνταγμα πολλάκις ἰσοδυναμεῖ τῷ σύγγραμμαι καὶ σύνταξις τῷ συγγραφῇ 347, ἀλλ' οὐδέποτε παρὰ τοῖς δοκίμοις 350. Δὲν εἶνε ὀρθὸν τὰ ὑπὸ Ἀρμωνίου περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ σύνταγμα καὶ σύγγραμμα καὶ σύνθεσις καὶ σύνταξις διδασκόμενα 349. Ἐκ λόγων τάγμα· οὕτω τρέπει ὁ Κόντος τὸ τοῦ Πτοχίου· Σύνταγμα ἐκ λόγων τάγμα, 349. Τὰ ἐν τοῖς εἰς Διογένην σχολίοις· τοῦδε τοῦ ἀρχαίου, ἀν' οὗ ὁ Σάπκιος ἔγραψε· παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, κατὰ Κόντον ὀφείλει νὰ μετασκευασθῇ εἰς τὸ· ὁ π' οὐδενὸς ἀρχαίου 350. Ὁ Ἀριγένης ἐπεκαλεῖτο συντακτικὸς ἢ συντάκτης διὰ τὸ πεποιημέναι πολλά βιβλία 350. Τὸ ὑπὸ τοῦ γραφεύς γενόμενον ἀμάρτημα ἢ σφάλμα ἢ πταῖσμα λέγεται γραφικὸν ἀμάρτημα ἢ σφάλμα ἢ πταῖσμα 679. Τὸ ἀντιγράφω=ἐσθηκῶναι καὶ τὸ ἀντιγραφεῖν ἐν τῇ παλαιᾷ γλώσσῃ εἶνε ἀμφοτέρω σπανιώτατα 679, συνώνυμον δὲ τῷ ἀντιγράφω εἶνε τὸ ἐκγράφω κατὰ μέσην φωνὴν ἀπαντῶν συνήθως 681 καὶ τὸ ἀπογράφω ἀπογράφωμαι, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ μεταγράφω ἔξ οὗ μεταγραφεῖν 683. Τὸ παρὰ Γαληνῷ· οὗτος μὲν οὖν ἐξέγραψε βιβλία, κατὰ Κόντον σημαίνει μετέγραψε καὶ οὐχὶ ἀπεπλήρωσε 683. Ἀντιγραφεῖς σημαίνει καὶ τὴν ἐπιστάτην τῶν ἀντιγραφῶν τὸν ὑπαγορευόντα αὐτοῖς τὰς πρὸς ἀντιγραφὴν παρεσκευασμένας ἐπιστολάς· ἐπειδὴ δὲ οὗτος δίδουσι (ἤτοι ὑπηγόρευσι) διὰ τοῦτο παραδόξως τὸ ῥωμαϊκὸν ὄνομα διόκτωρ (δικτάτωρ) μεταφράσθη ἀντιγραφεῖς 680. Ὁ μέλλων τοῦ ὑπαγορεύω εἶνε ὑπερῶ, τοῦ δὲ προαγορεύω προτρεῖ 749 Ὑπογραφεῖς εἶνε ὁ γράφων τὰ ὑπὸ τινος ὑπαγορευόμενα 749, ὁ ῥωμαϊστὶ λεγόμενος νοτάριος 750. Παρ' ὀλίγοις τῶν μεταγενεστέρων εὐρίσκεται ἡ λέξις ταχυγράφος 753, ἡ συνώνυμος ὑπάρχει τὸ ὀξυγράφος ἐν μόνῃ τῇ παρηκμαυίᾳ γλώσσῃ ἀπεντιῶν 754. Τὰ ὑπὸ Κοππίου πρὸς ἐξήγησιν τοῦ ὀξυγράφου γεγραμμένα ὅτι ἡ λέξις σημαίνει τὸν γράφοντα ὀξείας καὶ λεπτοῦς χαρακτῆρας ἔχει ἀτοπώτατα, διότι σημαίνει τὸν γράφοντα ὀξείας ἤτοι ταχύως 754. Τὰ παρὰ τὸ γράφω ἐνεργητικὰ μὲν παροξύνονται, ἀλλὰ τὰ ἐπὶ πάθους τιθέμενα προπαροξύνονται 754. Τὸ παράγραφος εἶνε ἐκ τοῦ γραφῇ 754. Ἐπὶ παθητικῆς ἐννοίας παραλαμβάνονται καὶ οἱ εἰς ΠΣ λήγοντες τύποι· ἀλλὰ τὸ εὐγραφῆς εὐρίσκεται καὶ παθητικῶς καὶ ἐνεργητικῶς 755. Ὅθεν τὸ ἐπ' ἐνεργείας συνήθως λεγόμενον τηλεγράφος καὶ ἀνορθόγραφος ὀφείλει νὰ τονίζηται τηλεγράφος καὶ ἀνορθόγραφος, ἐκ τοῦ ὀρθογράφος 755. Οὕτω λέγεται καὶ ἐργολάβος συνεργολάβος, κληρονόμος συγκληρονόμος, κισσοφόρος φιλοκισσοφόρος. Τοῦναντίον δὲ λέγεται κύνηγος φιλοκύνηγος κτλ. 755. Σημειογράφος ὁ σημείους γράφων, ὁ σημείων ἐν τῇ γραφῇ ποιούμενος χρῆσιν, ἵνα συντομώτερον τὸ ἔργον γίνηται καὶ ταχύτερον ἐπιτελῆται 809 σημειογραφεῖν καὶ σημειογραφικὴ τέχνη 870. Τὸ τοῦ Διογένηος τοῦ Λαερτίου ἐν τῷ βίῳ Πεινοφώντος «ὁποσημειώσάμενος τὰ λεγόμενα» κατὰ Κόντον δὲν σημαίνει διὰ σημείων παραλαβὴν ἢ ὡς λέγει ὁ Κόππιος notis excipiens, ἀλλὰ ὁποτυπωσάμενος 870. Περὶ συμβολικῆς γραφῆς μακρὸν λόγον ἐποίησατο ὁ Γαληνὸς 870. Περὶ δὲ τῆς μονοκουδουλίδος ἔγραψεν ὁ Κορᾶς 871. Ὁ καλῶς γράφων λέγεται καλλιγράφος 871. Οἱ ἐνδοξοὶ οὐδέποτε λέγουσι καλλιγραφῶ ἀλλ' οὐδὲ καλλιγράφος ἀλλὰ εἰς κάλλος γράφω, οὔτε ταχυγραφῶ ἀλλὰ εἰς τάχος γράφω, εἰς εὐτέλειαν γράφω κτλ. 873. Τὸ ὄνομα καλλιγραφία δὲν σημαίνει μόνον τὴν εὐμορφίαν τῆς γραφῆς ἀλλὰ καὶ τὴν καλλιέπειαν, ὅπερ καὶ συχνότερον. 872. Χρυσογράφος ὁ χρυσοῖς γράμμασι γράφων 873 χρυσογραφῆς ὁ χρυσοῦ γεγραμμένος ἢ πεποικιλμένος (πρὸς σ. 755) 874. Ὑτόγραφον νεώτερον τούτου εἶνε τὸ ἰδιόγραφον καὶ ἐν τῷ βοζαντικῷ Ἑλληνισμῷ τὸ ἰδιόχειρον 908· ταῦτα δὲ ὡς καὶ τὸ ἀντίγραφον εἶνε κυρίως ἐπιθετὰ ἀλλ' ἐπεκράτησεν ἡ ἀντ' ὀνόματος χρῆσις αὐτῶν 909. Ἀντίγραφον καὶ ἀπόγραφον εἶνε

ἑνὶνῦμα κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ἀρχέτυπον 912, ἥτοι τὸ ἐν ἀρχῇ τετυπωμένον ἢ πρῶτον κατεσκευασμένον, ὅπερ διὰ τοῦτο παραλαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπόδειγμα, παράδειγμα, προ-
κέντημα 913. Ἡ λέξις ἀρχέτυπον ἦν ἄγνωστος τοῖς δοκίμοις 913. Πρωτότυπος (πρότυπος)
ὁ πρῶτος τετυπωμένος, ἔκτυπος (ἐκτυπον, ἐκτύπωμα) ἢ ἀπότυπος ὁ ἐκ τινος ἢ ἀπὸ τινος τε-
τυπωμένος 913. Ἐκτυπος - πρότυπος, τύποις κατ' ἐξαχὴν - τύποις κατ' εἰσοχὴν 914.
Λέγεται καὶ ἀντίτυπον καὶ ἰσότυπον 914. Ἀνδριάς εἰκονικός ὁ πανόμοιος τῷ εἰκονιζο-
μένῳ λατ. *Iconica statua*. Εἰκονικὸν ἀντίγραφον = *copie figurée* 915.

Μετάφρασις γαλλικὴ Μεταφυσικῆς Ἀριστοτέλους ὑπὸ Barth. Saint-Hilaire 240. Μετάφρα-
σις ἐκ τῶν τοῦ Ἀνακρέοντος καὶ τῆς Ἀνθολογίας ὑπὸ τοῦ γερμανοῦ Σάνδερς 406. Διαγω-
νισμὸς ἐν Ὀδησσῷ πρὸς μετάφρασιν εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἢ λατινικὴν τῶν ἀρίστων βίωσεων συγ-
γραφέων 896. Μιχαὴλ ὁ Τραυλὸς διωρεῖται λοδοβίκῳ τῷ Εὐσεβεῖ τὰ ἔργα Διονυσίου τοῦ
Ἀρεοπαγίτου 365. Ἐπὶ φραγκοκρατίας ἐν Πελοποννήσῳ ἡ γαλλικὴ γλῶσσα ἐλαλείτο ὡς ἐν
Παρισίῳ, νέοι δ' Ἕλληνες ἀπιστέλλοντο ἀνατροφῆς χάριν εἰς Γαλλίαν 366. Οἱ Δομινικανοὶ
ἀνιδρύουσιν ἐν Παρισίῳ σχολὴν πρὸς διδασκαλίαν τῆς Ἀραβικῆς, τῆς Ἑβραϊκῆς, τῆς Ἑλλη-
νικῆς καὶ ἐτέρων βαρβάρων γλωσσῶν 366.

Ἀνέκδοτα ἰταλικά μεταφράσεις σανσκριτικῶν χειρογράφων 565, περσικῶν χειρῶν 33
δραμάτων ἐν Παρισίῳ ὧν 5 μεταφράσθησιν εἰς τὴν γαλλικὴν 816. Λέξεις Ἀθιγγάνων 537.
Ἰδρυσις Ἀρμενικῆς Ἀκαδημείας 895, Ἀδριανιστανοςτροφιστικὸν λεξικὸν 896.

Παράδοξος ἰσχυρισμὸς ὅτι τὰ τοῦ Ταχίτου Χρονικά ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ P. Braschiolini
ἰταλοῦ λυγίου τοῦ 15 αἰῶνος 561. Ἐταιρεία τῆς Λατινικῆς Ἀνατολῆς ἐν Παρισίῳ 563.

Β' ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Εὐρώπῃ μαθησέως ἀπὸ τοῦ 8 μ. Χ. αἰῶνος μέχρι
τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων (ἀνέλυσις τῆς
οὕτως ἐπιγραφομένης πραγματείας τοῦ γάλλου Gidel) ὑπὸ Δ. Βικέλα σ. 362.

Περὶ τῆς καθ' ἡμᾶς στιχουργίας ὑπὸ Α. Ρ. Παγκαζῆ σ. 569.

Παγκάστη, δρᾶμα εἰς πράξεις τρεῖς ὑπὸ Δ. Α. Κορομηλῆ σ. 582.

Παιήματα δημοτικὰ Καστελλορρίζου σ. 833, 834, 885. Περὶ γερμανικῆς μεταφράσεως
δημοτικῶν φασμάτων ὑπὸ Σάνδερς 406. — Ὁ γυιὸς τῆς γρηῃς παραμύθιον σχέσιν ἔχον
πρὸς τὴν μύθον τῆς Σκύλλης 269, 270. Τὸ παραμύθιον τῆς μονοβύζας ἐν Ἠπειρῷ
273. Παραμύθιον ἐξεταζόμενον ἐν τῇ νεοελληνικῇ ἰταλικῇ καὶ βοημακῇ φιλολογίᾳ 562. — Περὶ
τοῦ ὀνόματος Γοργόνα 261 σημ. 2. Ἐπιθετικὴ χρῆσις τοῦ ὀνόματος Γοργόνα 262. Γοργόνα
λέγεται ἐν Κεφαλληνίᾳ πᾶσα ἄσχημος γυνή, ἐν Ῥόδῳ πᾶσα μεγαλόσωμος καὶ ἀγριωπή, ἐν
Κρήνῳ πᾶσα κακὴ καὶ διαστραμμένη, ἐν δὲ Ἀρχαίᾳ Γοργόνα καὶ γοργόνι λέγονται τὰ φι-
λόποντα κοράσια καὶ οἱ νέοι 262. Μέθουσα λέγεται ἐν Κεφαλληνίᾳ πᾶσα θυσιᾶς γυνή.
Ἡνῆσος Μεγίστη τουρκιστὶ λέγεται Μεῖς κατὰ παραφθορὰν δὲ ὑπὸ τῶν μεσαιωνικῶν συγγραφέων
Yee 263 σημ. 3. Καστελλορρίζῳ βοῦλα = οἰλα = ὄλα 884 σημ. 3. κυρὰ Σελένη ἢ Ἴρις, τὸ
οὐράνιον τόξον 884 σημ. 1 (ὡσπερ δὲ καὶ ἐν Χίῳ). — Ἀποσπάσματα ἀναιδύτων ἐπιστολῶν
τοῦ ἀγνώστου τέως μητροπολίτου Ἐφέσου Γεωργίου τοῦ Τορνίκη 876, 877, 878. Νῦν σὰ καὶ
δῶ σὰ = ἐτζίφα (ἐκ τοῦ δόνω = δίδωμι) 270 σημ. 1. — Ἐν Ἀραζόνα ἐν Κεφαλληνίᾳ
ἐπὶ εὐσώμου καὶ βομαλέας γυναικὸς 272. Ἐν Ἀμαζόνες κρούετε ἐν Μάνῃ 273. Φο-
βᾶται ὡς ἐν τὸν γύφτο ἐπὶ δειλῶν 538. Εἶνε γύφτος ἐπὶ τῶν ἄγαν φοιδολῶν 538.
Ἀπὸ τὸν χαλασμὸν τῆς Μονοβύζας 274. Ὁ γυιὸς τῆς χήρας (τῆς γρηῃς, τῆς
καλόγρηρας) συνήθεις ἐπικλήσεις τῶν ἀνδρειωμένων ἐν τε τοῖς ἐλληνοῖς καὶ τοῖς βο-
μακοῖς ποιήμασι καὶ ἐξηγήσεις τῆς ἐπικλήσεως ταύτης 269 σημ. 3. — Περὶ τῆς ἐν Δεμίρ Ἰσ-
σὰρ καὶ Μελενίκῳ διαλέκτου 539. Κρίσεις Βάγνερ πρὸς τῶν Βυζαντινῶν συγγραφέων 487.
Κρίσεις Λεγρόνδ ἐν τῇ Revue Archeologique πρὸς τῆς ἐν σ. 259 πραγματείας τοῦ Ν. Γ. Πα-
λίτου περὶ Γοργόνας 735. Περὶ τῆς νεοελληνικῆς γλώτσης ὑπὸ τοῦ γερμανοῦ Βύλτς 563.
Ἐκδοσις ἔργων Μ. Ἀκομινάτου 436. — Βιβλία τυπωθέντα ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῶν Κυδων-

νῶν 519; ἐν τῷ τῆς Χίου 521. Ἐπιστολαὶ Κοραῆ περὶ τῶν τυπογραφείων Κυθωνίων καὶ Χίου 521, 522.

Σύλλογοι καὶ ἑταιρεῖαι ἐν Ἑλλάδι τῇ τε ἐλευθερίᾳ καὶ τῇ δούλῃ σ. 156, 235, 303, 304, 546, 656, 822. — Βιβλιοθήκαι καὶ Μουσεῖα 304.

Φιλολογικὸς σύλλογος Παρνασσὸς σ. 79, 156, 234, 317, 403, 734, 808, 893, 974. — Ἐκδοαὶ τῶν ἐν τῷ Συλλόγῳ γυνόμενων κατὰ τὰ ἔτη ΙΒ' καὶ ΙΓ' σ. 817. Ἀριθμὸς τῶν μελῶν 848 (πρὸς. 79, 235, 318, 405, 809, 894, 975). Ἑσοδα καὶ ἔξοδα 828 (πρὸς. 819). Ἐφορεῖα καὶ διάφοροι ἐπιτροπαὶ 403, 828. Ἀναγνωσθεῖσαι διατριβαὶ 833, 834 (πρὸς. 79, 234, 317, 403, 808, 893, 974). Δημόσια μαθήματα 734, 808, 823, 893. Ἐπιστημονικαὶ ἐσπερίδες 734, 808, 893. Δραματικὸς ἀγὼν 820. Βιβλιοθήκη καὶ Ἀναγνωστήριον 828. Ἐνέργειαι τοῦ συλλόγου ὑπὲρ τῶν ἐν Ἡλείᾳ Ἑλληνιστῶν 819. Τελετὴ τῆς ΚΕ' Μαρτίου 235. Μνημόσυνον τῶν ἐν Μακρυνίτῃ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς δούλης Ἑλλάδος πεσόντων 456 (πρὸς. 821). Βραβεῖον τοῦ Συλλόγου ἐν τῇ Παγκοσμίᾳ Ἐκδόσει τῶν Παρισίων 809. Μετέλλιον ἀποσταλὲν τῷ Συλλόγῳ παρὰ τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Παταμικοῦ Λευγδούνου εἰς ἀνάμνησιν τῆς τριακοσιετηρίδος αὐτοῦ 892. Ἀπόφασις περὶ συγκαλέσεως ἐν Ἀθήναις συνεδρίου τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλληνικῶν συλλόγων τῇ κα' Μαρτίου 974. Περὶ τοῦ λαχείου πρὸς ἀγορὰν οἰκίας 825 (πρὸς. 156, 318, 404).

Περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου 819. Ἐγκύλιος τοῦ Ὑπουργείου πρὸς τοὺς γερντισάρχας συσταῶντος τὸν Παρνασσόν 4. Ἡ ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Παρνασσοῦ ἐπιτροπὴ 4.

+ Βιογραφικαὶ σημειώσεις τῶν κατὰ τὸ 1878 ἀποθανόντων μελῶν τοῦ Συλλόγου: Ἐπιτίμων μὲν Κ. Πάπ 156 Δ. Θωμάδου 235 Ε. Α. Σίμου 809 ἐν Ἀθήναις, Π. Αἰζαρά 235 καὶ Γ. Μαρκοῦ 810 ἐν Κερκύρᾳ, Γ. Συμβουλίδου 235 ἐν Ὁδησσῷ καὶ Γ. Καλλιέργη 235 ἐν Κωνσταντινουπόλει· ἀντιπαρατελλόντων δὲ Γ. Χατζοπούλου 735 ἐν Μεσολογγίῳ καὶ Κ. Μαρσάλα 735 ἐν Νεαπόλει, τοῦ ἐκτάκτου Π. Πανουργιᾶ 235 καὶ τοῦ τακτικοῦ ἐνεργοῦ Ἀρ. Ρ. Ριγκαδῆ 804 ἐν Ἀθήναις.

Σχολαὶ τῶν Ἀπόρων Παίδων ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἰδρυμέναι ἐν Ἀθήναις, ἐν Σύρῳ, ἐν Καλάμῃ, ἐν Χαλκίδι, ἐν Ζακύνθῳ, ἐν Πάτραις 404, ἐν Κορθίῳ Ἄνδρου 456. — Κοσμητεῖαι τῶν σχολῶν 404, 734, 825, 894. — Τῆς σχολῆς Ἀθηνῶν ἔσοδα καὶ ἔξοδα 827. Ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν καὶ ὑγεινὴ κατάστασις αὐτῶν 826. Συμπόσιον 318. Μουσικὴ ἐσπερίς ἐν τῷ Συλλόγῳ ὑπὲρ τῆς Σχολῆς 974. Περὶ συγκροτήσεως μουσικοῦ θιάσου ἐκ τῶν μαθητῶν τῆς ἐν Σύρῳ Σχολῆς 894 (πρὸς. σ. 734).

Γ' ΝΕΩΤΕΡΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Περὶ σατύρας ἐν τῇ νέᾳ Ῥώμῃ ὑπὸ Ἀντ. Φρεβασίλλη σ. 39.

Παζὴ μετάφρασις ποιήματος τοῦ Μακώλαιου σ. 34. Ἑρμεῖρες μετάφρασις τοῦ ποιήματος «Ἡ Κυβέρνησις» I. Belli, τοῦ αὐτοῦ II cavaliere enciclopedico 48. Περὶ ἐκδόσεως ποιημάτων τοῦ γερμανοῦ Σάνδερς 406. Ἀγορὰ χειρογράφου Σιλ. Παλλίκου 8,000 φρ. 407. Χειρόγραφον τῆς ἐποχῆς τῶν Καρολιδῶν 566. Πασκουῖνος καὶ ἀνέκδοτα περὶ αὐτοῦ 42. Μαργόριος 43. Βίος σατυρικοῦ Belli 45. Βοηθητικὰ συγγράμματα περὶ τῆς σατύρας ἐν νέᾳ Ῥώμῃ 50. Ἐκατονταετηρὶς Βολταίρου 407. Γαλλικὴ Ἀκαδημία 566. Ἀκαδημαϊκοὶ Βικτωριανὸς Σαρδού 407, Γενὰν καὶ Μαρτὲν 566.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

Σημείωσις περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκκλησίας τῶν ἁγίων Θεοδώρων ὑπὸ Σπ. Π. Λάμπρου σ. 70.

Περὶ Ἰθώμης καὶ Μεσσήνης ὑπὸ Ν. Πετρή γυμνασάρχου σ. 124.

Ῥωμαϊκὰ ἀρχαιολογήματα ὑπὸ Σ. Κ. Σ. σ. 153.

Νεκρική στήλη μετ' ἀναγλύφου Σειρήνας ὑπὸ Κ. Μυλωνᾶ ὑφηγητοῦ σ. 313.

Περὶ τῶν ὑπὸ τῶν Φράγκων καπέντων ἐν τῇ Ἀνατολῇ κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας νομισμάτων ἀνάλυσις τοῦ ὑπὸ Schlumberger : Numismatique de l' Orient Latin ὑπὸ Σ. Κ. Σακελλαροπούλου καθηγητοῦ σ. 310 (πρβ. 232).

Περὶ τῆς τοπογραφίας καὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας τῆς Φωκίας (μετὰ πί-
νακος) ὑπὸ Α. Παπαδοπούλου Κεραμειῶς σ. 350.

Τὰ Β ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῶν Παλαιολόγων ὑπὸ Π. Λάμπρου σ. 396.

Δωδώνη ὑπὸ Α. Ρ. Ρ. σ. 399.

Σκῆλα καὶ Βασιλικὴ ὁδός, ἥτοι ἀνακάλυψις τῆς παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Περ-
μίου μεσαιωνικῆς κωμοπόλεως Σκῆλας καὶ τῆς πρὸς αὐτὴν ἀγοῦσης ἐκ
Θουρίας ἀρχαίας ὁδοῦ, τῆς κατὰ τὸν Μεσαίωνα ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν Βασι-
λικῆς ὁδοῦ καλουμένης ὑπὸ Ἀθ. Πετρίδου σχολάρχου Θουρίας σ. 442.

Περὶ τῆς ἀρχαίας πόλεως Αυσίας (Αυκοῦρσι νῦν) καὶ τοῦ λεγόμενος αὐτῆς
Ὀγχήσιμου (νῦν Ἀγίων Σαράντα) ὑπὸ Ἀθ. Πετρίδου σχολάρχου Θουρίας σ. 636.

Ὁ ἐν Μαρκεζίνι ναὸς τοῦ Διονύσου ὑπὸ Σπ. Π. Λάμπρου ὑφηγητοῦ σ. 727.

Ἀρχαιολογικαὶ ἐν Ῥώμῃ ἀποκαλύψεις ὑπὸ Σ. Κ. Σακελλαροπούλου σ. 739.

Περὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (μετ'
ἐπιγραφῆς) ὑπὸ Σπ. Π. Λάμπρου ὑφηγητοῦ σ. 874.

Ἀρχαιολογικὴ ἐν Ἀθήναις Ἑταιρεία σ. 76.

Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ἐν Δοξάτῳ τῆς Μακεδονίας σ. 733.

Γερμανικὴ Σχολὴ σ. 76, 152, 230, 315, 484, 973.

Γαλλικὴ Σχολὴ σ. 78, 229, 315, 400, 484, 974.

Ἀρχαιολογικαὶ εἰδήσεις σ. 77, 152, 231, 316, 401, 483, 733, 973.

Ἀνασκαφαί. Ἰπὸ τὴν Ἀκρόπολιν σ. 152, 313. Περὶ τὸ Λυσικράτειον μνημεῖον 231, 973.
ἐν Ἐλευσίνι 317. ἐν Μυκῆναις 77, 152, 733. ἐν Ἀργεὶ (ἐνθα καὶ χρυσὰ κοσμήματα) 317.
ἐν Νεοπόλει 733. ἐν Ὀλυμπίᾳ 231, 314, 401, 483. ἐν Δελφοῖς 733. ἐν Δήλῳ 402. ἐν Ἰθάκῃ
733, ἐν Δωδώνῃ 399. ἐν Ῥώμῃ (ἐν Κυριναλίῳ, Ἡστυλίῳ, Campo Verano 155, ἐν Παλα-
τίῳ 789). ἐν Παλαιστίνῃ 233.

Ἀρχαιοφύλακες. Εὐρήματα ἐν Ὀλυμπίᾳ: Ταῦρος 231, ἀκέφαλος ἄνδρ' αὐτοκράτορος
315, Ζεὺς ὀρθίως 483, Κεφαλὴ Κλαυδίου 315, κεφαλὴ Ἀδριανοῦ 483, μέρος τοῦ συμπλέγ-
ματος τοῦ Πραξιτέλους 315, ἔγαλμα Τύχης 483, δύο χαλκαὶ κεφαλαὶ γροπῶν 315, κολοσ-
σαῖος ἀστράγαλος 315, ἐπιγραφή ἔχουσα τὸ ὄνομα Γλαυκία τοῦ ἐξ Αἰγίνης καλλιτέχνου 315,
μέρος τοῦ Πρυτανείου καὶ θεμέλια πάντων τῶν θησαυρῶν 315.— Ἀνέκδοτον ἀνάγλυφον, ἐν
τῷ ἐν Ἀθήναις Μουσείῳ βυζαντινῆς ἐποχῆς παριστῶν γυναικα εἰς ἑχθρὸν ἀπολήγουσαν καὶ
σχημαίνουσαν ἄνδρα διὰ μουσικοῦ ὄργάνου 265. Κορμὸς ἀνθρώπου ἐκ λίθου Παρίου ἐν
Ἀθήναις 402. Ἐπιγραφή περὶ τὸ Λυσικράτειον μνημεῖον περιέχουσα ὄνομα κυρείως 231.
Σῶον ἔγαλμα μαρμαρίνου ἀνυρεθὲν ἐν τῷ ἐν Καλαβρύταις δήμῳ τῆς Κλειτορίας κατὰ τὴν
θέσιν ἐν ᾗ ἔκειτο ἡ ἀρχαία Κλειτορία ἐνθα ἐκάστοτε ἀναερίσκοντο ἀρχαῖα νομίσματα καλ.

974 Ἐν τῷ Βαρδοκείῳ Μουσείῳ: Δίωτος ὕδρια μετ' ἀναγλύφου καὶ ἐπιγραφῆς εὑρεθεῖσα ἐν Ἀθήναις, πλὴξ ἀνάγλυφος ἐκ Πελοποννήσου, ἰσοπαλλικὴ ἀκίφαλος μορφή ἐκ Πελοποννήσου Ἐρω: ἐπὶ κυρίσκου ἐκ Σπάρτης πάντα ταῦτα καλῆς ἐργασίας 316, ὑπερμεγέθους κεφαλὴ νέου γενεοφόρου μετὰ τριχηλοῦ καταλήγοντος εἰς σφήνα ῥωμ. χρόνων, καὶ κεφαλὴ Νέρωνος ὡς Ἀπόλλωνος καθαρῶς καλλίστης ἐργασίας εὑρεθέντα παρὰ τὸ Διονυσιακὸν θέατρον 973. Περὶ τοῦ ἐν Λυκαυρσίῳ ναοῦ τῶν Ἀγίων 40, 612. Κίονες, ἑδραὶ λίθιναι, ἐπιγραφὴ καὶ ἀνάγλυφον ἐν τῇ παρὰ τὸν Δομοκὸν μόνῃ τῇ Ἀδαρίτῃς Ἀγία Τριάδι 483. Στοιχεῖα Μ Π Χ δι' ἐρυθρῶν πλίνθων ἐπὶ τοῖχου πύργου ἐν Δεμίρ Ἰσάρ 533. Ἑλληνικαὶ ἐπιγραφαὶ ἐν Κέρτς 733. Βάθρον ἀνάγλυφον ἐν τῇ ἐν Ῥώμῃ Ρίακκα δι Ρίακκα 403. Κεφαλὴ φαίνου ἐξ ἐρυθροῦ μαρμάρου ἐν Ῥώμῃ 155. Ὀγκώδεις λίθοι τῆς ἐποχῆς τῶν βασιλέων ἔχοντες γράμματα 4 αἰῶνας παλαιότερα τῶν ἀρχαιοτάτων ἐπιγραφικῶν μνημείων τῆς Λατινικῆς γλώσσης ἔστι τῶν ἐπιγραφῶν τοῦ μνήματος τῶν Σαλπινῶν 793. Ἐσφαλμένα τὰ περὶ ἀποκαλύψεως τῆς πόλεως Σιποῦντος 154 (πρὸς 77). Ἐρείπια τοῦ ναοῦ τοῦ Ποσειδῶνος ἐν Ῥώμῃ καὶ στοὰ τῶν Ἀργοναυτῶν 403. Ἀποκάλυψις τῆς κρυπτῆς στοᾶς τῶν Ἀσσιθίων, καὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγοῦσης εἰς τὴν Καλλίνην πόλιν 155. Ἐκκλησία ἐν Δεμίρ Ἰσάρ θολωτὴ λελατομημένη ἐν βράχῳ ἐν ᾗ καί τινες εἰκό- νες 533. Τάφος ἐν Φωκαίᾳ λελαξευμένος ἐν τῷ βουνῷ λευτρὸν νῦν καλούμενος 353. Ὁ παρὰ τὴν Φωκαίαν μονόλιθος τάφος Πελικητῆ μνημεῖον προϊστορικῆς ἐποχῆς 353. — Κυκλώπεια ἐρείπια παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Παρίσου 443. Κυκλώπεια τεῖχη ἐν Θεσσαλίᾳ παρὰ τὸν Δομοκὸν 483. — Δι' ἀπὸ πηγῶν τοῦ Παρίσου εἶνε δύο λίθιναι καλούμεναι κοινῶς μάτια 443, αἱ δὲ πηγαὶ τοῦ ἐκεῖ πλησίον Ἄριος λέγονται τὸ πλῆθός τῆς λυγερῆς 444. Σωρὸς τῆς Γρηῆς 448 σημ. 2. Θεσσαλικὴ πόλις Μελίττις 483.

Ἐκ τῶν τοῦ Νικολάου τοῦ Δαρμακηνοῦ συμπληρώσεις τῶν περὶ Φωκαίας τοῦ Πανσα- νίου 355. Ῥίχτερ περὶ τῶν ἐν Ἐφέῳ χριστιανικῶν μνημείων 563 (πρὸς 874). Μελέτη περὶ τοῦ πίνακος τῆς Aljustrel 733 (πρὸς Παρνιτ. Α, 552). Περὶ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς τοῦ Φειδίου καὶ τῶν ὑμνηρικῶν στίχων 653. Παρίστασις Σειρήνων ἐπὶ τάφων 313. Σύνγραμμα Σειρήνων 314. Ἐφαρμογὴ τοῦ μικροσκοπίου εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν 231. Διὰ τοὺς οἱ πινακίδων ἀμφοτεῖς πάντοτε τεθραυσμένοι ἀνευρίσκονται ἐν τοῖς τάφοις τῶν Ἀθηναίων 401. Ἐν τῷ ἀρχεῖῳ Πανόρμου χειρόγραφον 2000 ἐν οἷς διπλώματα τῶν λατίνων βα- σιλέων τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ περγαμηνῇ, τὰ πλεῖστα τῶν χειρογράφων τούτων ἑλληνικὰ καὶ λατινικὰ 406. Πίνακες γραφογενείας Βάτερπαχ 80. Γνώμη περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων τῶν Μο- κηνῶν 77. Περιγραφὴ ἀρχαίας κηδείας 60, 68. Σύνγραμμα πρώτης πρέσβειας Ἀγγλίας Οὐάης Impressions of Greece τῷ 1874, 880. Σύνοψις καταλόγου τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐθν. νομι- σματικοῦ μουσείου 238. Ἑλληνικαὶ μέλη τοῦ ἐν Βερολίνῳ ἀρχαιολογικοῦ ἰνστιτούτου 402, 483. Δι' ἀνευρέσεως ἐπιγραφῶν ἐν Ῥώμῃ κυροῦται καὶ πάλιν ἡ ἀπόφανσις Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεύς, τοῦ Κίρχοφ καὶ τοῦ Μόρσεν ὅτι ἡ γραφὴ ἦλθεν εἰς τοὺς Ῥωμαίους ἐκ τῆς ἐπιμελείας αὐτῶν πρὸς τὰς ἑλληνικὰς τῆς μεσημβρινῆς Ἰταλίας ἀποικίας 793. Πρῶτος ὁ Αἰ- γουστός κατέστησε τὴν Ῥώμην λιθίνην 796. Πῶς ἐκομίζοντο εἰς Ῥώμην τὰ πολύτιμα μάρ- μαρα 796. Περὶ ἰδρύσεως ἐν Ἀθήναις Ἀγγλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς 974. Παῦλος Φουνάρ διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς σχολῆς ἀντὶ τοῦ κ. Δουμῶν 974.

Περιεχόμενα τοῦ 6' ἔτους τοῦ περιοδικοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς 78, 153, 230, 400, 484, τῆς Γερμανικῆς Σχολῆς 484.

Ἐπιγραφαὶ σ. 70, 71, 153, 233, 316, 359, 400, 483, 532, 639, 729, 831 (εἰκὼν τῆς ἐν Ἐφέῳ ὑπὸ Wood ἀνευρεθείσης ἐπιγραφῆς). Πανομοιοτάτα τῶν ἐν σ. 131 καὶ 140 ἐρυ- θρῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν ἐν σ. 137 χιανῶν ἐν παραρτήματι.

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Νεοελληνικὴ Μυθολογία. Ἐνάλιοι δαίμονες, Γοργόνα, ὑπὸ Ν. Γ. Πολίτου σ. 259 (πρὸς σ. 735).

Περὶ τοῦ μύθου τοῦ Χάρωνος ὑπὸ Γ. Πίου σ. 80. Παραδόσεις περὶ Γοργόνων 260. Σχέσις τῶν Γοργόνων πρὸς τὴν Μέδουσαν 263. Παραδόσεις ἐν τῇ νήσῳ Μεγίστη περὶ

Μεθοδίου 263. Διήγησις Γεωργίου Ἀματωλοῦ περὶ ἐμφανίσεως ζεύγους θαλασσιῶν ἀνθρώπων ἐν Αἰγύπτῳ 264 σημ. 6. Περὶ ἰχθυομορφῶν Σειρήνων καὶ Γοργ. 265. Περὶ θρῆνομορφῶν Σειρήνων 264 σημ. 6. Ἐξήγησις τοῦ περὶ Σειρήνων μύθου 264 σημ. 1. Παραδύσεις περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ Γοργ. καὶ σχέσεις αὐτῶν 260, 266, 268, 269. Μεταξὺ Κύπρου καὶ Ρόδου ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Ἀσπλείας ἦσαν σύρταις προσελθοῦσαι ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς Γοργόνης ἐμφάνει· ἐκεῖ 263. Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος θέλων νὰ τιμωρήσῃ τὸν μάγειρόν του Ἀνδρέαν ὀνομαζόμενον, ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, ὃ δὲ τόπος εἰς ὃν ἐρρίφθη ὀνομάσθη ἔκτοτε Ἀνδρεατικὸς κόλπος 268 ὅστις ἴσως εἶνε κατ' ἀμαθίαν σύγχυσις ἢ Ἀδριατικὴ θάλασσα 268 σημ. 4. Περὶ τῆς καταδύσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου διὰ μηχανῆς κατὰ τὴν «Φυλλάδα τοῦ Ἀλεξάνδρου» καὶ κατ' Ἀραβικὴν παράδοσιν 274. Περὶ ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου καὶ Σολομῶντος εἰς τοὺς αἰθέρας ἐν κελύφῳ φερομένῳ ὑπὸ πτηνῶν καὶ καταβάσεως αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν κατὰ δημοτικὰ βωσικὰ ἔθιμα 274, 275.

ΕΘΙΜΑ

Ἔθιμα τοῦ γάμου ἐν Μεγίστῃ (Καστελλορρίζῳ) ὑπὸ Α. Σπυρίδου σ. 882.

Ἐν Καστελλορρίζῳ οἱ γάμοι τελοῦνται χειμῶνα πρὸ πάντων τῶν Ἰανουάριον 882, πάντοτε δὲ Κυριακὴν καὶ ἐν τῷ ναῶ πλήν τῶν ἐρχομένων εἰς δεύτερον γάμον 883. Φέρουσι δὲ τὴν νόμφην εἰς τὸν ναὸν ἀδόντων μεγαλοφώνως τῶν νέων 884 καὶ πυροβολοῦντων κατὰ τὴν εἰσοδὸν καὶ ἐξοδὸν αὐτῆς 885. Κατηργήθη ἡ συνήθεια τοῦ νὰ εἶνε ἡ νόμφη κεκαλυμμένη διὰ χρυσοῦφάντου σκέπης 884. Τὴν Δευτέραν δίδονται τῇ νόμφῃ τὰ χαρίσματα, ἅτινα καταγράφονται, καὶ τὴν Τετάρτην φέρουσι τὴν προίκα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ 886.— Περὶ τῆς συνηθείας τοῦ στίξαι τὸ σῶμα ἐν Ἑλλάδι καὶ Γερμανίᾳ καὶ παρατήρησις ποιητικολόγου 261 σημ. 6.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Ἀημιώδους ἐπιστήμης σειρά 6^η Περὶ Θεοῦ ὑπὸ Π. Βράτλα Ἀρμένη σ. 5, 321.

Λόγος εἰσαγωγικὸς εἰς τὸ μᾶθημα τοῦ Φυσικοῦ Δικαίου ὑπὸ Ν. Καζάτζη ὁρηγητοῦ σ. 161.

Περὶ τοῦ Εὐαγγελικοῦ κηρύγματος, λόγος εἰσαγωγικὸς εἰς τὴν Ἑκκλησιαστικὴν Ῥητορικὴν ὑπὸ Ἰγνατίου Μοσχάκη ὁρηγητοῦ σ. 241.

Περὶ Πίστεως καὶ Θρησκείας, διάλογος ὑπὸ Ε. Α. Σίμου σ. 469.

Αἱ ἐν Πελοποννήσῳ σκευορίζεσθαι κατὰ τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων τῷ 1705 χειρόγραφον ἀνέκδοτον ἐκδιδ. ὑπὸ Ἰω. Ν. Σταματέλου σχολάρχου Λευκάδος σ. 465. Ἐπιγραφή τοῦ χειρογράφου «Ἐπιστολὴ συμβουλευτικὴ διὰ τοὺς ἐν Πελοποννήσῳ Γραικοὺς, συντεθεῖσα παρὰ τοῦ σωωτάτου Λατίνου Ἀρχιεπισκόπου Καρλίνῃ τοῦ ἐν Ναυπλίου. Γέγονε δὲ κατὰ τὸ αἶψ», καὶ ἐπέμφθη τῷ μακαριωτάτῳ Πάπᾳ Ῥώμης, καὶ τῇ γαληνοτάτῃ τῶν Ἑνετῶν Ἀριστοκρασίᾳ σ. 467.

Περὶ ἐργασίας ὑπὸ Δ. Ι. Οἰκονομοπούλου ἱατροῦ σ. 737.

Ὁ κοινωνισμὸς ἐν Γερμανίᾳ ὑπὸ Ν. Καζάτζη ὁρηγητοῦ σ. 735, 840.

Περὶ ὁλιγισμοῦ ὑπὸ Ἰγν. Μοσχάκη ὁρηγητοῦ σ. 926.

Σχολαί περί τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ δικαίου καὶ τῆς πολιτείας: Ἱστορικὴ σχολή 179, φιλοσοφική 181, θεολογική 183, κοινωνιστικὴ 184. Ἡ Πολιτεία τοῦ Πλάτωνος ἐξηρσίμαυσεν ἰδίως ὡς πρότυπον καὶ ὑπόδειγμα πάσης κοινωνιστικῆς χιμαίρας, ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις 760, 862. Κοινωνικὴ κατὰστασις κατὰ τὴν ἐμάνειν τοῦ Χριστιανισμοῦ 761. Ἡ Οὐτοπία σύγγραμμά μυθιστορικὸν τοῦ Θωμᾶ Μώρου ὑπῆρξεν ἡ πρώτη κοινωνιστικὴ σύλληψις τοῦ νεωτέρου πνεύματος, τὸ δ' ὄνομα αὐτῆς κατήντησεν ἔπειτα νὰ σημαίνει πᾶσαν πολιτικὴν χιμαίραν 763. Προφήτης τοῦ νεωτέρου κοινωνισμοῦ ὁ Ρουσσὸ 764, καὶ θεμελιώδης βέλος τοῦ νεωτέρου κοινωνισμοῦ τὸ Contrat social 765. Χαρακτηρισμὸς τοῦ γάλλου Σαιν Σιμών 768. Πρῶτος ἐν Γερμανίᾳ πραγματευθεὶς τὰς κοινωνιστικὰς θεωρίας ἐπῆρξεν βάρυνος 775, ὁ δὲ Κάρολος Μάρξ διετύπωσε ἐπιστημονικώτατα πάντων τὰς θεωρίας τοῦ κοινωνισμοῦ 840, κοινωνιστικὸς δὲ δημαγωγὸς ἐγένετο ὁ Ἰουδαῖος Λασάλλε 843, σύστημα αὐτοῦ 845. Ἀκούσιος ἐπικουρὸς τοῦ Λασάλλε ἐγένετο ὁ Βίσμαρκ 851 διὰ τῆς παραχωρήσεως τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας, ἥτις ἦτο καταχθόνιον πολιτικὸν μηχανῆμα 852. Κατὰ τὴν νέαν πολιτικὴν φρασεολογίαν πρώτη τάξις λέγεται ἡ τῶν φιλελευθέρων καὶ τετάρτη τάξις ἡ τῶν ἐργατῶν 852. Οἱ ὀπισθοδρομικοὶ ἐν Γερμανίᾳ ὑποστηρίζουσι τὸν κοινωνισμὸν πρὸς καταπολέμησιν τοῦ κοινοῦ αὐτῶν ἐχθροῦ ἥτις τῆς μερίδος τῶν προοδευτικῶν καὶ τῶν φιλελευθέρων ἔθνικῶν 853. Φωλεὰ τῆς κοινωνιστικῆς δημοκρατίας ἐν Γερμανίᾳ εἶνε ἡ Σαξωνία 853. Ἀριθμὸς βουλευτῶν καὶ ἐκλογέων κοινωνιστῶν ἐν Γερμανίᾳ 854, καὶ ἰδίως ἐν Σαξωνίᾳ 855. Ἀριθμὸς κοινωνιστικῶν ἐφημερίδων καὶ χαρακτηρισμὸς τῆς κοινωνιστικῆς δημοσιογραφίας 855. Ὁ ὀλισμὸς εἶνε ἡ αἰτία τοῦ χάους καὶ τῆς συγχύσεως τῆς τατατοῦσας τὸν πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν βίον τοῦ γερμανικοῦ ἔθνους 856. Ἀποτελέσματα τῆς προόδου καὶ ἀποτόμου χειραφείας τοῦ πλήθους 857 καὶ 866. Κατὰ τὸν ἔξοχον συγγραφεὰ Τράιτσκε, ἡ καθολικὴ ψηφοφορία ἔχει ἔμμεσον ἀποτέλεσμα τὴν πολιτικὴν τοῦ πλήθους ἀνηθιμότητα 858 (πρὸς 863). Μετὰ τὰ κακουργήματα καὶ τὰς καταστροφὰς τοῦ Δῆμου τῶν Παρισίων ὁ κοινωνισμὸς ἀπώλεσε πᾶν κρῖος μεταξὺ τῶν ἐργατικῶν τάξεων 858. Μόνον ἐν Γερμανίᾳ ἐκτελεῖται ἐορτὴ εἰς μνήμην τοῦ Δῆμου τῶν Παρισίων 859. Ἐν τοῖς διεθνεῖς συνεδρίοις προεξάρχουσι Γερμανοὶ ἀπασαὶ δὲ αἱ ἐν Ἀμερικῇ κοινωνιστικαὶ συναθροίσεις τῶν ἐργατῶν ἔχουσι τὴν ἀρχὴν των ἐκ Γερμανίας 859. Διατύπωσις τῆς εἰκόνης τῆς Ἐλευθερίας ὑπὸ Μακόλκιν 865. — Ἱατροὶ καὶ σοσιαλισμὸς ἐν Ῥωσίᾳ 814. — Ἡ περὶ τῶν ἀτόμων θεωρία τῶν ὀλιστῶν 927, βρίθκει ἀντιρρσεῖων 928, 929, καὶ δὲν θάναται νὰ ἀποδείξη τὰς ἀρχὰς τοῦ ὀλισμοῦ, καὶ νὰ ἐξηγήσῃ τὸν κόσμον 930, καὶ τὴν ὁπαρξιν τῆς ψυχῆς, ἥτις ὁμῶς κατὰ τοὺς ὀλιστάς εἶνε ἀπλοῦν προῖδον τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ ἐγκεφάλου 932. Ἀναίρεσις τῆς δοξασίας ταύτης 932, 933, ἥς αἱ συνέπειαι εἶνε ἀποτρόπαιοι καὶ φοβεραὶ εἰς τὸν βίον τοῦ ἀνθρώπου 934. Γνώμη τοῦ Ρουσσὸ κατὰ τῶν ὀλιστῶν 937. — Χαρακτηρισμὸς τῶν Ἀποστόλων Ἰωάννου, Πέτρου καὶ Παύλου 250—256. — Γνώμη Λατίνου ἀρχιεπισκόπου Ναυπλίας περὶ τοῦ πῶς νὰ ἐξαρπασθῇ ὁ ἀνατολικὸς κλῆρος ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Πατριάρχου 465. — Περὶ τῆς Μονῆς τοῦ Βουλκάνου 132. Τίνες μογαὶ καλοῦνται Σταυροπήγια 132. Καρλίνης λατίνος ἀρχιεπίσκοπος Ναυπλίας 467.

ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Ρευστοποίησης τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ὑπὸ Γ. Α. Ἀργυροπούλου ὁφνητοῦ σ. 73.

Περὶ φωνογράφου (μετὰ δύο εἰκόνων) ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ σ. 306.

Περὶ μικροφώνου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ σ. 378 (πρὸς 567).

Σεῖσμοι ἐν Κεφαλληνίᾳ (12/24 Ἰανουαρίου 1878—15/27 Ἀπριλίου) ὑπὸ Η. Τσιτσέλη σ. 319.

Νεώτερά τινες πληροφορίες περὶ τῶν μαστιζουσῶν τὰς λεμονοπορτοκαλέας νόσων ὑπὸ Ι. Ν. Ε. Τομπάζη σ. 367.

Ἱστορικὴ πραγματεία περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ προόδου τῆς τυπογραφίας ἐν

Ἑλλάδι μέχρι τοῦ 1821. Τοπογραφία Κυδωνίων σ. 517. Τοπογραφία Χίου σ. 521 ὑπὸ Π. Λάμπρου.

Μετεωρολογικὸν Δελτίον σ. 80, 160, 320, 408, 488, 568, 896, 976.

Μετεωρολογικὴ ἄποψις τοῦ ἔτους 1878 σ. 975.

Σχολὴ τῶν Τεχνῶν ἐν Ἀθήναις σ. 302 (πρὸς. 238). Ναυτικαὶ σχολαὶ ἐν Ἑλλάδι 302. Στρατιωτικὴ Σχολὴ ἐν Πειραιεὶ 302. Σχολὴ πρακτικῆ νεανίδων ἐν Βρυξέλλαις 735. — Συμμετρή τοῦ Pictet πρὸς βευσταπ. τοῦ ἀτμοσφ. ἀέρος 75. Ἀερόστατον Τισσανδιέ ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει 157. Σιδηροδρόμος πρὸς τὸ κέντρον τῆς Ἀφρικῆς 240. Ἐκρηξίς Βεζουβίου 736. Πρόληψις συγκρούσεων σιδηροδρόμων 407. Γεωγραφ. πίνακες τοῦ ἐν Ἀθήναις πρὸς διάδ. τῶν ἑλλήν. γραμμ. Συλλόγου 158. Στρατιωτικοὶ χάρται τοῦ ἑλλήν. γεν. ἐπιτελείου 158. Ἀνέκδοτον περὶ τῶν περὶ Μακεδονίας γνώσεων τοῦ Κεϊπερτ 318. Νέα ἐκδρομὴ εἰς πόλιν 80. Νορδηγικὴ θάλασσα 80. Θάνατος τοῦ διασώζοντος γεωγράφου Πέτερμαν 736. Γεωλογικὴ εὐστασις τοῦ ἑδάφους τῆς Ἑλλάδος 205. Νέος κρατὴρ τῆς Σαλήνης 408. Νέος κομήτης Τόμπρι 568. Νέον μέταλλον μόξενδρον 568. Περὶ τῶν ἐν τῇ διόρυγι τοῦ Σουέξ βευσμάτων 567. Ὁ ἐν Ἑλλάδι χρυσὸς 405. Ἡ ἀλιεὶα ἐν Ἑλλάδι 812. Σχῆμα Δάρβιν περὶ κοραλλίων 568. Κοιτακτικαὶ ψυχαὶ καὶ ψυχικὰ κύτταρα 565. Ἀσθενεῖα τοματῶν 568. Νέα ἀσθενεῖα τῶν ἀμπέλων coecus vilis ἐν Αἰσαςίᾳ 408. — Θέρμανσις ὁλης πόλεως ἐν Ἀμερικῇ δι' ἀτμοῦ 407. Ἑδαφος οἰκίων ἐκ γουταπένης ἐν Ἀγγλίᾳ 408. Περὶ μεγαφώνου χάριν τῶν κωφῶν 567. Ἐφαρμογὴ τοῦ μικροφώνου (σ. 373) εἰς τὴν ἰατρικὴν 567. Ἐρίκπιον πρὸς διάβασιν ποταμῶν 656. Βαρέλια, θερμάστραι, μαντήλια κλπ. ἐκ χάρτου 736. Ἐκπορευοκρότησις ἐξ ἀναφλέξεως τῶν ἑλκέρων 568. Φάρμακον λύσεως 812. Θάνατος τοῦ ἐν Βιέννῃ ἱατροῦ Ροκίτάνσκη 568. — Βολωνάκης ἑλλήν. ζωγράφος ἐν Μονάχῳ 157. Κυρία Στίλμεν τὸ γένος Σπάρταλη ζωγράφος 240. Ἑλληνικὰ καλλιτεχνήματα ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων 238.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΑ

Γενικαὶ ὁδηγίαι πρὸς τὴν κατ' οἶκον ὑπὸ τῶν γονέων διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας ὑπὸ Εὐστρ. Α. Κεχαγιά παιδαγωγοῦ σ. 50. Ζωολογία (μετὰ 4 σχημάτων) σ. 275.

Πνευματικὴ ἀγωγή. Ἡ μήτηρ καὶ τὸ δωμάτιον τῶν παιδίων, μετέφρασις ἐκ τῶν τοῦ Karl Orpel ὑπὸ Χρήση Πούλιου σ. 952.

Ἀσκήσεις τῶν αἰσθήσεων σ. 51, σύγκρισις ἵππου καὶ βοῦς 278, κυνὸς καὶ γαλῆς, χριοῦ καὶ τράγου 279, λαγωῦ, σκυτέρου καὶ μυῦς 280, γλαυκοῦ καὶ περιστέρου, χηνὸς καὶ νήσσης, στρουθίου καὶ καναρίου 282, κυπρίνου καὶ ἀνθίου 283, ἐλαφοκανθάρου καὶ μυλολόουθης 284. — Δημοτικὰ σχολεῖα ἐν Ἑλλάδι, Ἑλλήν. σχολεῖα καὶ Γυμνάσια καὶ Πανεπιστήμιον, ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, καθηγητῶν κλπ. 301. Φιλοκατασκευτικὴ Ἐταιρεία, Ἀρσάκειον 302, Κληροδοτήματα ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι 305. Σχολεῖα καὶ μαθηταὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ Ἑλλάδι 305 (πρὸς. 236). Διδάσκαλοι τοῦ γυμνασίου τῶν Κυδωνίων 517. Δαμῆρ Ἰσάκ Σχολεῖα καὶ Διδάσκαλοι 543, πόροι καὶ περιουσία τοῦ κοινοῦ ὑπὲρ τῶν σχολείων 545, Φιλοπρόδος ἀδελφότης, σκοπὸς καὶ ἔργον αὐτῆς 548. — Θάνατος τῆς νηπιαγωγοῦ Πάπ Κερπαντιέ 735, Σχολὴ ἀπόρων Παίδων ἐν Παρισίοις 735, Γυναικεῖα Πανεπιστήμιον ἐν Ῥώμῃ καὶ Φλωρεντίᾳ 846. Ἰδρυσις ἑλλήν. σχολῆς ἐν Νάξῳ ὑπὸ Μ. Δίκατερλιν 463, τόχῃ τῶν μαθητῶν τῆς σχολῆς ταύτης κατὰ πληροφορίαν τοῦ μητροπολίτου Χερσῶνος Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρου 463, 464.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Περὶ τροφῶν. Γενικὸν μέρος σ. 452, 503. — Εἰδικὴ ἐξέτασις τῶν κοινοτέρων πρὸς διατροφήν οὐσιῶν. Α' τροφὰ στερεὰ, α' Ἄρτος σ. 782, β' Κρέας σ. 943, γ' Ὡὰ σ. 950 ὑπὸ I. X. Βάμβα ὑφηγητοῦ.

Τι εἶνε τροφή σ. 452. Διαίρεσις τῶν τροφῶν κατὰ τὸν Voil 454, κατὰ τοὺς νεωτέρους 455. Πόσον μαγειρικὸν ἔλας εἴτε ἐγγλῶριον νάτριον περιέχεται ἐν τῷ σώματι 455. Διαίρεσις τῶν ἐκ τοῦ φυτικοῦ βασιλείου τροφῶν κατὰ Proust 457. Διαίρεσις τῶν καρπῶν κατὰ Gaullier 524. Περὶ ἀλεύρων 782. Περὶ τοῦ στρατιωτικοῦ ἄρτου 784. Θρεπτικώτερος εἶνε ὁ ἄρτος ὁ περιέχων καὶ πίτυρα 783 σημ. 1. Τρόπος παρασκευῆς προζυμίου ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Παρίσι 785. Νέα ἐν Λονδίῳ μέθοδος τῆς ζυμώσεως 786. Χαρακτηριστικὰ τοῦ καλοῦ ἄρτου 787. Εἶδη ἄρτου 787. Διὰ τί δὲν πρέπει νὰ καλύπτονται οἱ μῶλεις τοῦ κλιβάνου ἐξαχθέντες ἄρτοι 787 σημ. 4. Ἀλλοιώσεις τοῦ ἄρτου 788. Ἄρτος διὰ τοὺς πάσχοντας διαβήτην 788. Ἰδιότης τοῦ κρέατος, τὸ τῶν πορφάγων εἶνε τὸ θρεπτικώτατον καὶ εὐπεπτότατον, χημικὴ αὐτοῦ σύστασις 943. Απατώνται οἱ νομίζοντες, ὅτι ὁ ζωμὸς τοῦ κρέατος περιέχει τὰς θρεπτικωτάτας οὐσίας τοῦ κρέατος. Ἐξέτασις τῶν κτηνῶν, προσοχὴ εἰς τὸ βάρος 944. Χαρακτηριστικὰ ὑγινοῦς κρέατος, νόσοι τῶν ζῴων, γινώμα ἐπιστημόνων περὶ τῆς νόσου 945 καὶ σημ. 1. Κανὼνες κατασκευῆς τοῦ ψητοῦ, τὸ ἐν κλιβάνῳ εἶνε κατώτερον τοῦ δι' ὀδελῶν ἢ ἐσχάρας 946. Πότε γίνεται χρῆσις ὠμοῦ κρέατος 946 σημ. 1. Σύγκρισις χημικῶς τοῦ ὠμοῦ καὶ ἐψητοῦ κρέατος, τὸ βραστὸν κρέας εἶνε θρεπτικῶς κατώτερον τοῦ ἐψητοῦ. Ὁλλανδικὴ μέθοδος τοῦ κατασκευάζειν ἐξαιρετὸν βραστὸν εὐπεπτόν καὶ θρεπτικόν, εἰν' ἀδύνατον νὰ ἔχωμεν ταῦτοχρόνως καλὸν βραστὸν καὶ καλὸν ζωμόν 947. Τὸ πολὺ τσιγᾶρισμα καταστρέφει τὰ συστατικὰ τοῦ κρέατος. Τί λέγεται ζωμὸς καὶ τί περιέχει. Ἀνάλυσις αὐτοῦ καὶ ἰδιότητες 948. Τί λέγεται τέλειον βοός. Τὰ ἐκχυλίσματα τοῦ κρέατος, ἰδίως τὸ λεγόμενον τοῦ Liebig, οὐ μόνον οὐδεμίαν τροφήν περιέχουσιν, ἀλλὰ δύνανται νὰ κατασταθῶσι καὶ αἷτια δηλητηριασμοῦ 949, 950. Ἀλλοιώσεις τοῦ κρέατος καὶ ἐπιβλαφεῖς ἐνέργειαι αὐτῶν 950. Τὰ ὡὰ πότα εἶνε εὐπεπτα καὶ πότε δύσπεπτα, πῶς διακρίνονται τὰ πρόσφατα ὡὰ καὶ πῶς προλαμβάνεται ἡ ἀλλοίωσις αὐτῶν 951.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ

Περὶ Κυβερνήσεως καὶ ἐξουσίας, διάλογος ὑπὸ R. A. Σίμου σ. 81.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκπροσωπήσεως τῶν μειοψηφῶν ὑπὸ Χαριλάου Ἀγγελάκη ὑφηγητοῦ σ. 686.

Ὅτι ἡ ἐν Ἑλλάδι βασιλικὴ ἀρχὴ εἶνε ἐκ τῶν ἰσχυροτάτων ἐν τῷ κόσμῳ ἐξουσιῶν 92, 96, οὐδέποτε παλεμθεῖσα κατὰ μέτωπον καὶ διὰ νομοταγῶν ὅπλων 94. Λόγοι δι' οὓς πᾶσα κυβερνητικὴ ἐπένεσσις εἰς τὰς ἐκλογὰς εἶνε μωρία 95. Δύο μεγάλαι ἀλήθειαι περὶ Ἑλλάδος 99. Περὶ τῆς ἀγροῦλας τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ συνταγματικῷ βίῳ 101. Ἀστυὸν ἀνέκδοτον περὶ ἀποκεντρώσεως 103. Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι κομμάτων 105. Γνώμη περὶ δημοκρατίας ἐν Ἑλλάδι 107. Περὶ τοῦ συντάγματος 111. Περὶ διαλύσεων τῆς Βουλῆς 115, 123. Κανὼν τῶν μεταξὺ βασιλείας καὶ ὑπουργῶν σχέσεων 119. — Ἐφατήματα ἐκλογῶν: ψηφοφορίαι ἀτελῆς 693, ψηφοφορίαι ἐπισωρευτικὴ 693, σύστημα

τοῦ ἐκλογικοῦ ποσοτοῦ 694, λόγοι ὑπὲρ αὐτοῦ 695, λόγοι κατ' αὐτοῦ 700, δὲν δίδεται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν Ἑλλάδι ἐνῶκα τῶν σφαιριδίων 702. Τὸ σύστημα τοῦ ἐνιαίου τῆς φήφου 703, ἀτέλεια αὐτοῦ 704.

ΙΣΤΟΡΙΑ, ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ, ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ

Ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς νεωτέρας ἱστοριογραφίας καὶ ἰδίως περὶ Μαικόλαιον ὑπὸ Κ. Παπαρηγοπούλου καθηγητοῦ σ. 21.

Περὶ τῶν κατὰ τὸν Μεσσίωνα γελωτοποιῶν ὑπὸ Ι. Περβανόγλου σ. 141.

Ἱστορικὴ μελέτη περὶ τοῦ πάπα Ῥώμης Λέοντος τοῦ Γ' ἐκ τῆς γαλλικῆς ὑπὸ Σ. Α. Βλκστοῦ σ. 198.

Πινυκογράφος Κεϊπερτ ὑπὸ Ἰω. Πρωτοδίκου καθηγητοῦ σ. 318.

Ῥωσικὰ περὶ Ἑλλάδος ἔγγραφα νῦν τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μεθερμηνευόμενα ὑπὸ Κ. Α. Παλασιολόγου σ. 459, 708.

Μάχου ὑπὲρ Πίστειος καὶ Πατρίδος προκήρυξις Ὑψηλάντου τῷ 1821 σ. 476.

Τὰ κατὰ Μιθριδάτην ὑπὸ Γ. Σουρία γυμνασιάρχου Χίου σ. 489, 657.

Ὑπομνηματικαὶ τινες σημειώσεις περὶ Δερμὶ Ἰσσαρίου ὑπὸ Σωτ. Δημητριάδου σ. 529.

Περὶ τῶν περιπετειῶν τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις, δύο εἰσιτήριοι λόγοι ἀπαγγελθέντες ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Κ. Παπαρηγοπούλου σ. 829, 897.

Ὁμιλίαν τοῦ Περικλέους, μάθημα ἐνερκετήριον διδασχθὲν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὑπὸ τοῦ ὀφηγτοῦ Σπυρ. Π. Λάμπρου σ. 915.

Ἡ Ἑλλάς ἐν τῇ πᾶγκοσμῷ Ἐκθέσει, ἀνάλυσις τοῦ ὑπὸ Α. Μανσόλα βιβλίου *La Grèce à l'exposition universelle de Paris en 1878* ὑπὸ Ἑμμ. Δραγούμη σ. 293, 369.

Πεντεκαίδεκα ἔτη ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως (1837) τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐδιδάχθη ἐν αὐτῷ κατὰ πρῶτον ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία διδάσκοντας τοῦ καθηγητοῦ Κ. Παπαρηγοπούλου 831. Πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν κατὰ Λουκιανὸν καὶ κατὰ Θιέρσον σ. 22. Βίος Μαικόλαιον 96. Χαρακτηρισμὸς Θαμιστακλείους 921, Ἀριστείδου 922, Κίμωνος 923, Περικλέους 924. Περὶ τῆς μεταφράσεως εἰς τὴν γαλλικὴν τοῦ Ἐπιλόγου τοῦ Παπαρηγοπούλου 457. Κρίσεις διαφορῶν εὐρωπαϊκῶν περὶ τοῦ Ἐπιλόγου κατ' ὅλου μὲν 897—907, ἰδίᾳ δὲ τοῦ Burnouf 898, τοῦ Dumont 900, τοῦ H. Houssaye 901, τοῦ G. Perrot, τοῦ E. Miller καὶ Α. Gasey 902, τοῦ A. Lefèvre 903, τοῦ Cassagnau 905, τῶν κληρικῶν ἐφημερίδων 897, μάλιστα δὲ τοῦ Κόσμου 904 καὶ 905. Ἐκ πάντων δὲ τούτων δύναμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι περὶ τέσσαρα κεφαλαιώδη ζητήματα ἐτύχουμεν τῆς ἐπιδομασίας τῶν Ἑσπερίων 907. Δοξασταὶ ἱστορικῶν ἀλλοδαπῶν περὶ τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος κατ' ὅλου μὲν 829, ἰδίᾳ δὲ τοῦ Ἐρσμπεργ 834, 835, Φινλαί 834, 835, Βρονέ δὲ Πρέλ 837, Ἀλφρ. Παμπῶ 839, Δρούζεν 835, Γρώτε 836. Ἡ τοῦ Ῥομπερτων συγγραφή (1830) πρώτη ἔδωκε τὸ σύνθημα γενικῆς τῆς Ἑλλάδος ἱστορίας 833. Πρῶτος ὁ ἱστορικὸς Ζιγκάϊζεν (1832) κατεπολέμησεν ἐπιτυχῶς τὴν αἰρεσιν τοῦ Φαλμαράνερ 833. Ἡ συγγραφή τοῦ Χόπφ (1867 καὶ 1868) δὲν εἶνε ἱστορία εἶνε μᾶλλον συλλογὴ ἱστορικῶν μνημείων ἐνερκετιμῶν 833. Γίβρων Λουκιανὸς τῆς ἱστορίας 834, 835. — Περὶ ὧν ἐκδόσεως τῆς

Ιστορίας τοῦ Φινλαίν 456. — Ἀνέκδοτον μολυβδόβουλον τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε' 237. Βιβλήσεις τινές περὶ τῆς προεκτύψεως τοῦ Ὑψηλάντου 476 σημ. Χαρακτηρισμὸς τῶν Δεμιρισταρηνῶν, τῶν Μελενικίων καὶ τῶν Βουλγάρων 539. Διαγωνισμὸς ἐν Παρισίοις περὶ ἱστορίας τῶν Περσιστῶν ἡγεμονιῶν 566. Σύνοδος Ἀνατολιστῶν 240. — Ἐκθεσίς Θεοδώρου Ὁρλῶδ ἐκ Κορώνης τῷ 1770 περὶ τοῦ εἰς Αἰλοπόννησον ἀετᾶπλου τοῦ ῥωσικοῦ στόλου 459. Ἐπιστολὴ Ἀλ. Ὁρλῶδ ἐκ Χίου ἀναγγέλλοντος ὅτι ἐγκατέλιπον οἱ Ῥῶσοι τὴν Πελοπόννησον 708. Βιβλήσεις περὶ Λάμπρου Κατσώνη 711. Βιβλήσεις περὶ Παπάζογλου 709 (πρὸς. Παρν. Α', 916). Πασκαδόρος καὶ Μπητσιλλῆς Ἕλληνας ὄπλαρχηγοί 714. Μνεία περὶ παραχωρήσεως τῆς Κρήτης εἰς τὴν Ἀγγλίαν 714. Περὶ Μαυροβουνίων καὶ Ἀλῆ Πασᾶ 711. Μνεία τῆς εἰς τὸν Βόσπορον ἀγούσης ὁδοῦ 712. Γαβριὴλ μητροπολίτης Πετροπόλεως 460 σημ. 2. Ἀλέξανδρος Σουβόροφ ἀρχιστράτηγος Ῥώσος 711 σημ. 2. Φραγκίσκος Παύλου Δεβαλλάν μηχανικὸς 711 σημ. 6. Ἰωσήφ Ριζᾶς ναύαρχος ἰταλὸς τὸ γένος 712. Σχέδια ῥωσικὰ καὶ Ἰάκους «Συλλόγου πρὸς ἀνεξαρτησίαν τῶν Ἑλλήνων» 769. Ὁ Ἀλέξιος Ὁρλῶδ ἐπιμένων ὑπὲρ ἀνιδρύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, κατηγορεῖται ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γέλῃ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων 710, θεωρεῖται δὲ πρὸς ἐξοπλισμὸν τοῦ εἰς Μεσόγειον στόλου τριάκοντα τελεβέλια 710. Συνάπτονται ὑπὸ τῆς ῥωσικῆς κυβερνήσεως δάνεια ἐξωτερικὰ ὑπὲρ τῆς διεξαγωγῆς τοῦ ἑλληνικοῦ σχεδίου 710. Διάταγμα Αἰκατερίνης δι' οὗ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ῥώσους ἱερεῖς ἢ ἐκράθσεις τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης διὰ λόγους πολιτικοῦς 460 σημ. 4 καὶ 461. Ὅρια Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας 485. Πίναξ τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν κατὰ σύστημα χρωματισμοῦ ἐθνικιστικὸν 485. Βιογραφικαὶ σημειώσεις περὶ εὐρωπαίων πεπαιδευμένων 198, 201, 204, 208, 209.

ΑΠΟΓΡΑΦΙΚΑ.

Ἀπογραφικαὶ σημειώσεις Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας κατ' ἐκθεσιν τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις γάλλου ὑποπροξένου σ. 150 (πρὸς. σ. 485).

Περὶ τῶν πληθυσμῶν Ἡπείρου, Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας σ. 224.

Πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίας Δελβίνου σ. 393.

Πληθυσμοὶ Μακεδονίας σ. 405.

Ἕλληνες καὶ Σλαῦοι ἐν Μακεδονίᾳ σ. 813.

Συνέδριον τῆς Δημογραφίας 654.

Πληθυσμὸς καὶ ἐπιφάνεια τῆς Ἑλλάδος σ. 296. Διαίσεις τῶν κατοίκων κατὰ γένος, ἐπαγγέλματα, 297, καὶ θρησκείματα 298. Κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος 298. Ἐκτασίς τῶν καλλιεργουμένων γαιῶν πρὸ τοῦ Ἰεροῦ Ἀγῶνος καὶ σήμερον 371. Παραγωγὴ δημητριακῶν καρπῶν 371, ἐλαίου 372, βάμβακος καὶ λοιπῶν βιομηχανικῶν φυτῶν 372, Συκαῖ, μωρέας, ἄμπελοι, νομαί, δάση, κτήνη 373 (πρὸς. 814), κοφέλαι 374, βιομηχανικὰ ἐργαστήρια 375. Κίνησις ἐμπορίου 376. Ἐμπορικὴ ναυτιλία, ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι καὶ τράπεζαι 377. Οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος 377. Πανήγυρις ἐν Μισθρᾷ. ἀριθμὸς τῶν προσελθόντων, ποσὸν τοῦ κυκλοφορήσαντος νομίσματος καὶ εἰσπράξεις 813. Εἰσπράξεις τοῦ βιλαετίου Ἰωαννίνων 151. Προϊόντα Λυκουροῦ 643. Πληθυσμὸς Δεμὶρ Ἰσσάρ 530. Κάτοικοι Αὐστρίας 158. Περὶ τῶν ἐν Γερμανίᾳ ξανθῶν καὶ μελαγχροινῶν 157. Ἀριθμὸς τυφλῶν, βλακῶν κλπ. 158. Τὰ ἐκ τοῦ ἀπμοῦ δυστυχήματα εἰν' ἐλάχιστα 159. Καπνὸς ἐν Ῥωσίᾳ 815. Ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ ἐν Ἀγγλίᾳ 816. Ἐργαστήριον τοῦ ἐν Παρισίοις ἐκδότης Hachette 816.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ.

Ἑστιάς, ῥομαντικὰ σκηνογραφήματα, διήγημα C. Guenot μεταφρασθὲν ὑπὸ Π. Ι. Φ.

Συνέχεια ἀπὸ τοῦ Α' τόμου καὶ τέλος. Ε' Ἀπαγωγή σ. 59. ς' Συνδιάσκεψις σ. 215. Ζ' Ἀποκαλύψεις σ. 380. Η' Ἐπὶ τοῦ Ἰανίκλου σ. 384. Θ' Ἐν τῇ Γερουσίᾳ σ. 389. Ι' Ἐλευθέρωσις σ. 479.

Ὁ ἀπεξηραμένος συνταγματάρχης μυθιστορία Ἐδμόνδου Ἀμποῦ (Edmond About : L'homme à l'oreille cassée) μεταφραζομένη ὑπὸ Π. Ι. Φ.

Κεφάλαιον Α' Ἐνθα θύουσι τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν ἵνα πανηγυρίσωσι τὴν ἐπ' αὐτὸν φρονήμου υἱοῦ σ. 549. Β' Ἀνοίγονται τὰ κιθάρια ὑπὸ τὸ φῶς τῶν λαμπάδων σ. 555. Γ' Τὸ ἔγκλημα τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ Μάιζερ. σ. 558. Δ' Τὸ θῦμα σ. 643. Ε' Ἑρωτικά καὶ ἄλλα ὄνειρα σ. 648. ς' Ἰδιοτροπία νεάνιδος σ. 712. Ζ' Διαθήκη τοῦ καθηγητοῦ Μάιζερ ὑπὲρ τοῦ ἀπεξηραμένου συνταγματάρχου σ. 715. Η' Πῶς ὁ Νικόλαος Μάιζερ ἀνεψιὸς τοῦ Ἰωάννου Μάιζερ ἐξετέλεσε τὴν διαθήκην τοῦ θείου του σ. 723. Θ' Πολλὸς θόρυβος ἐν Φοντανεβλῶ σ. 797. Ι' Χαρὰς εὐαγγέλια σ. 803. ΙΑ' Ὁ συνταγματάρχης Φουγᾶς μανθάνει εἰδήσεις τινὰς, αἵτινες θὰ φανῶσι παλαιαὶ εἰς τοὺς ἀναγνώστας μου σ. 886. ΙΒ' Τὸ πρῶτον δαῖπνον τοῦ ἀναστάντος σ. 958. ΙΓ' Ὁ Φουγᾶς διηγεῖται τὴν ἱστορίαν του σ. 965. ΙΔ' Ἐρως καὶ σπάθη σ. 969.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐκθέσεις καὶ παρηγήσεις, Παγκόσμιος ἐν Παρισίοις τῷ 1878. Ἑλληνικὰ καλλιτεχνήματα 238, καὶ σχέδια διαφόρων οἰκοδομῶν 240. Ἑλληνες ἐπιτροποι, ὀρκωτοὶ κριταὶ 488. Ἐκθεσις χάρτου ἐν Βερολίνῳ 736. Ἑμπορικὴ πανήγυρις ἐν Μισθρᾷ πανήγυρις 813.

Συνέδρια ἐν Παρισίοις. Ταχυδρομικόν, τῆς φιλολογικῆς ιδιοκτησίας κτλ. κτλ. 488. Συνέδριον Δημογραφίας 654.

Σύμμικτα σ. 236, 318, 405, 485, 562, 653, 656, 811.

Χρονικά σ. 80, 156, 240, 406, 566, 735, 816, 895.

Ποικίλα. Σύλληψις ζωῆς φαλαίνης σ. 159. Οἱ πάπαι Λέοντες 160. Ἀθήνη πεπαιδευμένων 266 σημ. 3. Ἀποστολὴ ἱερῶν σκευῶν καὶ βιβλίων ῥωσικῶν ἵνα διαναμνηθῶσιν εἰς τοὺς Ἑλληνας 461. Ἀδικοὶ κρίσεις ῥώσου ἀξιωματικοῦ περὶ τοῦ χαρκατῆρος τῶν Ἑλλήνων ἐξείροντος ὅμως τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸ θάρρος αὐτῶν 462. Τί λέγεται δημογραφία 654. Ὅπου σπάνιον τὸ γεννᾶν δίδυμα ἐκεῖ καὶ συχνότεραι αἱ ἀποβολαὶ 655. Αἰτία τοῦ ἐκφυλισμοῦ τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν ἡ στρατολογία κατὰ τὸν ῥῶσον Τσουριλόφ 655. Ἑλληνικὸν τὸ ἐν Μόσχᾳ πρῶτον καφενεῖον 815.

Πίνακες καὶ σχήματα. Πανομοιοτύπαι τῶν ἐν σ. 134 καὶ 140 ἐρυθραῖκῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν ἐν σ. 137 χιακῶν ἐν παρχρτήματι. Χάρτης τῆς πα-

λαϊκῆ Φωκαίας (σ. 650) ἐν περὶ κρτ. φάσσα 281. κυπρίνος 282. μήλολόνθη καὶ κύνθαρος 284. Ὁ φωνογράφος ἀναποταμιεύων τὴν φωνήν 308. Ὁ φωνογράφος λαλῶν 309. Εἰκὼν τῆς ἐν Ἐφέσῳ ὑπὸ Wood εὑρεθείσης ἐπιγραφῆς 881.

Σελ. 437 ἀντὶ 1, 2, 3, 4 γραπτέον α', β', γ', δ' 433, 3 κατ. γραπτ. : καλλο-
νάς. — 776, 3 ὁποδηλοῦται —, 5 Berichtigungen. — 779, 2 ἐν τῷ. — 922, 4 διορ-
θοῦνθω τὸ κακῶς τυπωθὲν ἱππέως τοῦ διακοσιομεδίμου εἰς ζευγίτου
κατ. — Ἴδε καὶ σελ. 460, 568, 816.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΕΤΟΥΣ ΤΟΥ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ 1873

Ἀγγελάκης (Χαρίλαος). — Περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκ-
προσωπήσεως τῶν μειούηφιων σ. 686—707.

Ἀθάνατος (Θρασύδουλος Ἀγγελόπουλος). — Λόγος περὶ τῶν ἐν τῷ συλ-
λόγῳ κατὰ τὴν προεδρίαν αὐτοῦ γενομένων. Ἔτος IB' καὶ IG' σ. 817—828.

Ἀργυρόπουλος (Τιμολέων). — Πευτοποίησις τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος σ.
73—76. Περὶ φωνογράφου σ. 307—310. Περὶ μικροφώνου σ. 378—380.

Βάμβας (Ἰωάννης Χ.). — Ὑγιεινὴ. Περὶ τροφῶν. Γενικὸν μέρος σ. 452 —
458, 523—528. Εἰδικὴ ἐξέτασις τῶν κοινοτέρων πρὸς διατροφήν οὐσιῶν.
Α' Τροφαὶ στερεαί, α' Ἄρτος σ. 784—788, β' Κρέας σ. 943—950, γ'
Ὠὰ σ. 950—952.

Βικέλας (Δημήτριος). — Περὶ τῆς ἐλληνικῆς ἐν Εὐρώπῃ μαθήσεως ἀπὸ
τοῦ Δ' μ. Χ. αἰῶνος μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν
Τούρκων (Ἀνάλυσις τῆς αὐτῶς ἐπιγραφομένης πραγματείας τοῦ γάλλου Gi-
del) σ. 362—367.

Βλαστός (Σ. Α.). — Ἱστορικὴ μελέτη περὶ τοῦ Πάπα Ῥώμης Λέοντος τοῦ
I' (1475—1521) σ. 196—214.

Βράϊλας Ἀρμένης (Πέτρος). — Δημιόδους ἐπιστήμης σειρά β' Περὶ Θεοῦ
σ. 5—20, 321—339.

Δραγούμης (Εὐμανουήλ). — Ἡ Ἑλλὰς ἐν τῇ παγκοσμίῳ Ἐκθέσει (Ἀνάλ-
υσις τοῦ βιβλίου La Grèce à l'Exposition Universelle de Paris en 1878
ὑπὸ Α. Μανσόλ) σ. 293—306, 369—378.

Καϊάλης (Νεοκλῆς). — Λόγος εἰσαγωγικὸς εἰς τὸ μάθημα τοῦ Φυσικοῦ